

Adventní pohádky

24 pohádek pro vánoční čas

Dana Doležalová
Ilustrovala Šimonetta Šmídová

FRAGMENT

Adventní pohádky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Dana Doležalová

Adventní pohádky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Adventní pohádky

24 pohádek pro vánoční čas

Adventní pohádky

24 pohádek pro vánoční čas

Dana Doležalová
Ilustrovala Simonetta Šmídová

FRAGMENT

Text © Dana Doležalová, 2020
Illustrations © Simonetta Šmídová, 2020

ISBN tištěné verze 978-80-253-4916-8
ISBN e-knihy 978-80-253-4975-5 (1. zveřejnění, 2020) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-253-4976-2 (1. zveřejnění, 2020) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-253-4974-8 (1. zveřejnění, 2020) (ePDF)

*„Stačí mávnout vánoční kouzelnou hůlkou nad tímto světem
a spatříte, že všechno je jemnější a mnohem krásnější.“*

Norman Vincent Peale
americký spisovatel 1898 – 1993

1. Bílý květ

Radmil byl jediným synem chudého vdovce. Jednoho večera odpočíval na lavičce, když vtom před ním náhle stanula krásná dívka v bělostných šatech. Ve vlasech měla zapletené bílé květy.

„Jsi dobrý člověk, Radmile. Pomohu ti ke štěstí a k bohatství. Vysoko v horách roste vzácný bílý květ, jenž otevírá bránu ke štěstí a k bohatství. Je jediný na světě a je určen tomu, kdo má dobré srdce. Cesta k němu však není jednoduchá...“ řekla dívka.

Radmil ani nestačil poděkovat. Rozhodl se, že bílý květ najde, stůj co stůj. Rozloučil se s otcem a vydal se na cestu. Došel na rozcestí. Na něm svítil nápis:

*Vydáš-li se vlevo, půjdeš cestou pěknou, ale nezmoudříš;
půjdeš-li vpravo, čeká tě cesta kamenitá, ale nalezneš moudrost.*

Radmil neváhal ani vteřinku a rozhodl se pro cestu vpravo. Po chvíli potkal stařečka, který mu řekl: „Dobře jsi volil, a proto ti dám cennou radu: Nevěř všemu, co tvé oči vidí. Pravý obraz ti vždy vykreslí tvoje srdce.“

Radmil stařečkovi poděkoval a pokračoval v cestě.

Kolem něj se tyčily vysoké hory a Radmil klopýtal po kamenité stezce. Náhle uviděl krásnou dívku v kočáře. Překvapilo ho, kde se tu najednou ocitla.

„Vezmi si mě za ženu, jsem nejkrásnější a nejbohatší princezna na světě,“ pravila dívka.

Radmilovi se princezna velice líbila, ale jako by ho před ní něco varovalo.

Vzpomněl si na stařečkova slova a nabídku odmítl. A dobře udělal – princezna se proměnila v ošklivou stařenu a rázem zmizela.

Čím výš Radmil stoupal, tím bylo chladněji, dokonce začal poletovat sníh. Vtom před sebou uviděl zasněženou chaloupku. Vešel dovnitř a uprostřed světnice spatřil zlatou truhlici, na jejímž víku byl nápis:

*Otevři truhlu a nalezněš tolik dukátů,
že nemusíš do smrti pracovat.*

Radmil si znovu vzpomněl na stařečkova slova a truhlu neotevřel. Vrátil se ke dveřím a vtom se truhla rozpadla na prach. Uvnitř nebyl jediný dukát.

Mládenec pokračoval dál a brzy stanul na nejvyšším vrcholu hory. Kamenitá cesta tu končila. Vše bylo pokryté sněhem, foukal silný, mrazivý vítr. Po chvíli spatřil dva bílé květy. Který je však ten pravý? Náhle se ve sněhu objevily dva nápisy, u každého květu jeden.

*Utrhneš-li mě, budeš celý život bohatý, šťastný a zdravý.
Utrhneš-li mě, zachráníš někomu život.*

Radmil váhal. Přišel sem, aby mu květ přinesl štěstí a bohatství. Ale opět si vzpomněl na moudrého stařečka. Možná někdo čeká, až mu Radmil pomůže. Utrhl proto druhý z květů. Ozvala se ohlušující rána a oba květy rázem zmizely. Před mláďencem stála překrásná dívka v bělostných šatech a s bílými květy ve vlasech.

„Jsem princezna Jindřiška. Děkuji ti za vysvobození. Zlá čarodějnice mě zaklela v bílý květ, protože jsem si nechtěla vzít jejího syna. Jen jedinkrát, a to v den svých dvacátých narozenin, jsem na sebe mohla vzít lidskou podobu. Vysvobodit mě mohl jen člověk, který má čisté srdce a obstál ve všech zkouškách, které na něj čekaly po cestě k bílému květu.“

